

[Undervisningsministeren.]

og mener stadig, at man bør overveje ændringer i dette refusionssystem, sådan at man nedsætter refusionen af lærerlønninger, at man sætter refusionen af befordringsgodtgørelse — det får jo betydning for centraliseringerne — i vejret og vel også tilskuddet til skolebyggeri i det omfang, det sker som led i en fornuftig centralisering. Endelig har jeg, som det også er fremgået af dagspressen, sagt på skoleinspektørernes møde forleden dag, at det nok er muligt, at spørgsmålet om sekretærhjælp må med ind i de samlede overvejelser. Men jeg er altså helt enig i, at undervisningsmateriellet også bør komme med. Jeg forstår, der har hersket skrækelige tilstande på geografifronten rundt i skolerne i min forgængers tid, det beklager jeg, men jeg er som sagt helt enig i, at det er fornuftigt at tage skolemateriellet med.

Hvad tidspunktet angår, vil jeg gerne sige, at en så omfattende omlægning af refusionssystemet efter min bedste overbevisning bør afvente den samlede overvejelse i forbindelse med byrdefordelingen mellem stat og kommune, som vi skal ind i i forbindelse med de kommunalreformer, der forestår om meget kort tid.

Bernhard Baunsgaard: Jeg har altid beundret den højterede undervisningsministers anlæg for polemik. Han kunne jo heller ikke rigtig dy sig i dag.

Når ministeren er ked af, at han ikke kan sige noget nyt, kan jeg jo sige, det er da ministerens egen skyld, for han kunne jo passende have oplyst os om, at han havde sat dette her i gang, og at han snart ville komme med forslag.

Det er jo ikke noget nyt, at ministeren holder disse taler, for det er år siden, ministeren begyndte på det, og jeg må sige, at ministeren er meget tålmodig, når han ikke for længst er gået i gang med at rette dette, og jeg synes, det er godt, at ministeren får lejlighed til hermed at sige til kommunerne, at de behøver altså ikke de første 3-4 år at være særlig nervøse for de taler, ministeren rejser rundt og holder.

Jeg er ked af, at ministeren ikke kan få dette i orden før, for det er et alvorligt problem, og det er et problem, der også er alvorligt i forbindelse med den udvidelse

af undervisningspligten, som ministeren planlægger, og som dog formodentlig kommer inden 3-4 år.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Hr. Bernhard Baunsgaard har som sædvanlig, havde jeg nær sagt, misforstået situationen. Vi arbejder særdeles udmærket med dette problem, men kommunerne er da enige i, at det ville være helt u hensigtsmæssigt at gennemføre en omfattende ændring af refusionssystemer, før vi samtidig får kommunalreformen. Jeg mener, det er det saglige, rigtige standpunkt; det er det, vi forbereder. Min forgænger, hr. Bernhard Baunsgaards partifælle, begyndte jo at arbejde med det, men nåede ikke igennem med det. Dengang kunne det vel nok have været gjort; nu kan det ikke gennemføres umiddelbart før de kommunale reformer.

Jeg er glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard vil sige til kommunerne, at de ikke behøver at være nervøse, når jeg taler. Jeg er ked af, at jeg ikke kan gøre gengæld.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Nielsen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren drage omsorg for, at de færøskskrivende forfattere bliver lige-stillet med de danskskrivende med hensyn til muligheden for at opnå støtte på finansloven?“

Johan Nielsen: Jeg har ved adskillige lejligheder både i det høje ting og også andre steder givet udtryk for den taknemlighed, som jeg nærer over for folketinget og regeringen, fordi man, i hvert tilfælde siden jeg kom i berøring med dansk politik, altid har udvist en overmåde stor forståelse for Færøerne og de særlige færøske problemer.

Man har øjensynlig taget ved lære af svundne tiders fejltagelser og gjort sig klart, at der er forskel på dem, som bebor klippeøerne i Nordatlanten, og dem, som bor på Sjelunds fagre sletter. Derfor har man i de sidste dekader lavet love, som har været af så stor værdi både for det færøske erhvervsliv og det færøske åndsliv, at vore brødre mod syd på Shetlandsøerne og Orkneyøerne, som gennem århundreder har